

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

NO. 175

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, SEPTEMBER 14, 1965

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

STEV. LXIII — VOL. LXIII

Vlada Peruja začela preganjati gverilce

Trdi, da so jih vladne vojaške enote večinoma uničile ali pa pregnale v samotne gorske predele. Opozicija izraža v te trditve hude dvome.

LIMA, Peru. — V peruvanski republiki se predsednik Belaunde Terry še nekam spretne bori s težavami svoje predsedniške službe. Včasih pa prihaja vendarle v veliko zadrego. V Kongresu nima večine, tam gospodari koalicija sredinske stranke Apra in desničarskih pristašev bivšega diktatorja generala Odrje.

Odrja bi rad zopet postal predsednik, zato meče sedanjemu predsedniku polena pod noge, kadar le more. Sedaj mu je dalo za to kar lepo priliko neko na pol uradno poročilo iz Washingtona, da namreč Peru stoji pred nevarnostjo, da postane Kuba št. 2. Kongresna opozicija je zato začela Terryja silno napadati, češ da ne zna zatreti komunističnih gverilcev, ki gospodarijo v goratih krajih okraja Cuzco na jugu dežele. Terry se je na to kritiko pripravil. Že pred tedni je njegova armada mislila na načrt za boj proti gverilcem. Načrt je baje napravil ameriški strokovnjak za gverilsko vojskovanje, ki je operacije proti gverilcem tudi vodil.

Vlada seveda trdi, da je gverilce pregnala v nedostopne gorske kraje in da nič več ne pomenijo kaj prida, kajti mnogo jih je bilo ubitih, še več pa polovljenih. Opozicija pa odgovarja, da so vladna poročila pretirano optimistična. Vlada tudi ne pove, tako trdi opozicija, da uvažajo gverilci podporo od Kube, Kitajske in Rusije.

Prerekanja med politiki in preganjanje gverilcev ne bi bilo nevarno za deželo, ako ne bi bilo peruvansko gospodarsko stanje obupno. Ljudje so z njim tako nezadovoljni, da bi brez odpora priznali vsak nov režim, ki bi pregnal sedanjega. Te nevarnosti ne tajijo tudi diplomatje v Washingtonu.

Pomoč angleškemu funtu

LONDON, Vel. Brit. — Angleški funt je že nekaj let v težavah in bi že davno izgubil del svoje veljave, če ne bi imel trdne ameriške opore. Angleži funta nočejo devalvirati in iščejo za to podporo zanj tudi izven Združenih držav.

V teku so razgovori za ustanovitev novega velikega sklada, iz katerega bodo Angleži lahko dobivali oporo v morebitnih novih napadih na njihov funt sterling. Edino Francija je odklonila od vseh večjih gospodarsko trdnih držav sodelovanje pri tem skladu.

Motorni promet vodi

WASHINGTON, D.C. — V naši deželi se vozi okoli 85% ljudi z avtomobili in busi, javnimi in privatnimi.

Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno in milo. Najvišja temperatura 73.

Novi grobovi

Michael Lah
V nedeljo umrl Michael Lah je bil rojen v vasi Šmarje-Sap pri Ljubljani, od koder je prišel v Ameriko l. 1906. Med prvo svetovno vojno je vodil skupino, ki je prodala največ vojnih bondov. Bil je med ustanovnimi člani Društva Kras št. 8 SDZ, dolga leta direktor Slov. doma na Holmes Avenue, predsednik Slovenske knjižnice, predsednik Jugoslovanskega kulturnega vrta, načelnik Demokratskega kluba 32. varde in Slov. demokratskega kluba. Bil je dalje predsednik nekdanjega pevskega društva Soča, član Slov. sokolov in Kluba slov. upokojencev v Euclidu. Ko je prišel prvič v Cleveland, je delal pri N.Y. Central železnici, nato pa pri Lincoln Electric Co., nazadnje pa pri Lindsey Wire Weaving Co. Zapustil je ženo Frances, roj. Skul, sina Michaela, hčerki Helen A. Barbe in Frances S. Smith, 8 vnukov in vnukinj. Bil je brat pok. Josephine Jereb, pok. Louisa, pod. dr. Ivana in Mary Marn (Jugoslavija). Pogreb bo iz Grdinovega pogrebn. zavoda na Lake Shore Blvd. jutri ob dveh popoldne v Acacia Memorila Park. Družina želi namesto vencev darove za Heart Fund ali Slov. dom za ostarele na Neff Rd.

Mary Strazisar

Včeraj zjutraj je nenadoma doma na 1235 Addison Rd. umrla Mary Strazisar, stara 67 let, rojena v vasi Urjevica pri Novi Stiti, p. Ribnica, od koder je prišla pred 45 leti. Njen prvi mož John Lesar je umrl l. 1932, drugi John Strazisar pa l. 1957. Tukaj zapuša sina Edwarda Lesarja in štiri vnuke, v starem kraju pa dve sestri. Bila je članica Društva sv. Ana št. 4 SDZ, Podr. št. 25 SZZ, Oltarnega društva pri Sv. Vidu in Kluba slovenskih upokojencev na St. Clarju. Pogreb bo v četrtek ob 8.30 zjutraj iz Zakrajškovega pogrebn. zavoda v cerkev sv. Vida ob devetih, nato na pokopališče Kalvarija. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob petih.

Predsednik Italije na obisku v Braziliji

RIO DE JANEIRO, Brazil. — Predsednik Italije Giuseppe Saragat je od preteklega tedna tu na obisku. Poleg Brazilije bo obiskal še Urugvaj, Argentino, Čile, Peru in Venezuelo. Celo

'Letalska konjenica' se izkrcava v J. Vietnamu

Nekdanja 1. konjeniška divizija armade ZDA je bila opremljena z okoli 450 helikopterji in izvežbana posebej za boj proti gverilci. Včeraj se je začela izkrcavati v Južnem Vietnamu. SAIGON, J. Viet. — Predhodnica armadne 1. letalske konjeniške divizije ZDA se je včeraj izkrcala v Qui Nhonu okoli 270 milj severnovzhodno od tod. Skupno šteje okoli 20.000 mož in 450 helikopterjev, modernih "konj", s katerimi hiti v boj. To je prva cela divizija, ki prihaja v Južni Vietnam. Pripeljala se je na 15 ladjah z moštvo in opremo. Do konca tedna bo v celoti na kopnem in tudi že na položajih, ki so jih za njo pripravili posebni, izbrani oddelki v osrednjem višavju Južnega Vietnama, kjer so rdeči najmočnejši.

Podrobnosti o njenem operacijskem področju so vojaška tajnost. Pričakujejo, da bo v nekaj tednih odločilno posegla v vojno z rdečimi. Na področju, kjer so ji določili glavna oporišča, so prišle ameriške čete, ki so ta taborišča pripravljale, skoraj vsak dan v spopade z rdečimi gverilci. Vsekakor izgleda, da bo nova ameriška divizija kot prva operirala s področja v notranjost dežele, med tem ko so ostale naslonjene na morje, kjer jim vojna mornarica lahko v vsaki stiski prihrani na pomoč.

S prihodom 1. konjeniške divizije bo število ameriških čet v Južnem Vietnamu doseglo 125.000, kot predvideva načrt, ki ga je še v juliju objavil predsednik Johnson.

O novi spremembi v vodstvu Sovjetije ugibajo

WASHINGTON, D.C. — V diplomatskih krogih v zadnjem času veliko govorijo o možnosti spremembe v vodstvu Sovjetske zveze. Njeni napovedovalci, opozarjajo na neuspehe Kosygin in Brežnjeva v gospodarstvu, pa tudi v zunanji politiki.

Tekom enega leta, odkar sta na vodstvu Sovjetske zveze, ni sta dosegla nobenega večjega uspeha, ki bi jima utrdil položaj v javnosti.

potovanje mu bo vzelo predvidoma 13 dni.

Počemu zvišali carino na gumijasle galoše?

WASHINGTON, D.C. — Kako se "dela" pri nas politika, priča ravno sedaj slučaj z nameranim povišanjem carin za galoše. Galoše so gotovo predvsem proletarska obutev, morajo biti torej poceni, ako je le mogoče. Naša administracija se je tega zavedala in vpeljala nizko carino, da omogoči cenen uvoz galoš iz Japonske in nekaterih evropskih držav. Na proizvodnji galoš ni nobena med našimi velikimi tovarnami gumijevih izdelkov živlensko zainteresirana. Proizvodnjo galoš smatrajo kot neke vrste poststransko opravilo.

Vendar so lobisti gumijeve industrije dosegli, da so na neki tehnični zakon, ki so ga obravnavali v senatu, obesili še petkratno povišanje carin na galoše. To je seveda razburilo japonske izvoznike, evropske gospodarske kroge pa spravilo v dvom, ali naša država resno misli na splošno znižanje carin, ki ga drugače v besedah tako vneto zagovarja v okviru organizacije GATT. GATT bo ravno ta teden začela znova pogajanja o znižanju carin. Kako naj svet verjame ameriškim izjavam, ako prav isti trenutek Amerika zvišuje carine kar za nekaj sto odstotkov na predmet, ki ni ugodne važnosti za ameriško industrijsko proizvodnjo.

Državno tajništvo se trudi, da bi v skupni kongresni komisiji, ki bo določila kakšno besedilo zakonom, člani komisije brisali ta paragraf, toda sedaj še ni doseglo svojega cilja.

Guevara na Kubi

WASHINGTON, D.C. — V krogih obveščevalne službe trdijo, da imajo dokaze, da je Che Guevara, poleg Fidela Castra najuglednejši komunistični vodnik na Kubi, še vedno na otoku, čeprav ga v javnosti ni bilo mogoče videti že od letošnjega marca.

Guevara bi rad Kubo povezal z rdečo Kitajsko, ker mu "Sovjetska zveza ni boljše od Združenih držav". Zadnje je geslo kitajskih komunistov v Aziji in Afriki proti ruskim komunistom.

Razširjena bolezen

BALTIMORE, Ma. — Preko milijon ljudi v naši deželi ima razne vrste revmatične boleznice srca.

WASHINGTON IN MOSKVA PODPIRATA TANTOV NAPOR

Združene države in Sovjetska zveza podpirata trdno napor glavnega tajnika Združenih narodov Tanta za doseg premirja med Indijo in Pakistanom. Včeraj sta tako Washington kot Moskva svarila Peiping, naj se ne meša v ta spor in ga ne podžiga.

WASHINGTON, D.C. — Državni tajnik Dean Rusk je včeraj po daljšem sestanku z odborom senata za zunanjo politiko dejal, da hoče rdeča Kitajska ribariti v kalnih vodah spora med Indijo in Pakistanom, pa jo pozval, da naj se v to ne meša in pusti Varnostnemu svetu Združenih narodov, da reši to vprašanje. Rusk je poudaril, da je bila resolucija v Varnostnem svetu sprejeta soglasno in so za njo glasovale tudi Združene države in Sovjetska zveza. Včeraj je Sovjetska zveza ponovno pozvala Indijo in Pakistan, naj končata medsebojno vojno, istočasno je obdolžila rdečo Kitajsko, da boj med tema državama podpihuje, namesto bi ga mirila.

Državno tajništvo je nakazalo, da bodo Združene države do nadaljnjega ustavile vso novo gospodarsko pomoč Pakistanu, dokler bo ta v vojni z Indijo. Seveda bo v tem slučaju doletelo isto tudi Indijo. Načelnik senatovega zunanje-političnega odbora J. W. Fulbright je izjavil, da se naj po njegovem Združene države ne mešajo neposredno v ta spor, pač pa naj do skrajnih možnosti podpirajo Varnostni svet ZN, kot je to dejal državni tajnik Rusk.

Sovjetske uradna poročevalska služba Tass je v svojem poročilu ošvrknila tudi Združene države, češ da imajo od vojne zaradi Kašmirja korist, ker ta odvrča pozornost sveta od vojne v Vietnamu. V državnem tajništvu te izjave ne jemljejo prehu, ker je Sovjetska zveza veliko ostreje prišla rdečo Kitajsko zaradi njenega podpivanja vojne med Indijo in Pakistanom.

Na bojiščih zatišje?

Obe strani poročata sicer o svojih zmagah, toda ne Indija ne Pakistan ne dovolita časnika, da bi si ogledali bojišča in položaj na njih. To kaže, da se nobena stran dejansko ne more pohvaliti s kako pravo zmago. Verjetno je v bojih padlo več sto ali celo več tisoč vojakov, vendar doslej še ni bilo nobene odločitve. Tako bi bila dana osnova za premirje, ker nobena stran ni utrpela takega poraza, da bi morala iskati rešitev položaja v novi bitki.

Glavni tajnik ZN U Tant je

včeraj nadaljeval razgovore z indijskimi vodniki in nekatere vesti trdijo, da je naletel njegov predlog za premirje tam na malo boljše sprejem kot v Pakistanu.

V satelitskih državah pšenica slabo obrodila

BUDIMPEŠTA, Madžar. — Madžarsko časopisje objavlja sedaj podatke o letošnjem pridelku raznih žit, predvsem pa pšenice. V povprečju so bile letine povsod zelo slabe. Glavni razlog je bil, tako trdijo komunisti, slabo vreme: deževje, mraz, slana, poplave, posebno ob Donavi in njenih pritokih, na drugi strani pa tudi suša. Drugi pravijo, da je za slabo letino najbolj odgovoren sistem kolhozov in sovhozov, ki je kmetom pobral zemljo. Sedaj je pa nihče več z veseljem in požitvalnostjo ne obdeluje.

Zaradi slabega pridelka bodo morale vse satelitske dežele razen Romunije uvažati žita. Jugoslavija bo morala uvoziti 1.5 milijona ton pšenice, kajti pridelala jo je samo okoli 3.5 milijona ton. Češka bo morala uvoziti nad milijon ton raznih žit, Madžarska bo morala uvoziti žita za krmo. Poljska bo morala uvoziti kar dva milijona ton pšenice. Bolgarija je pa že kupila pšenico v Kanadi.

Srečo je imela Grčija. Tako dobra je bila letina za pšenico, da bo lahko izvozila nad pol milijona ton v sporazumu z našo deželo. Amerika namreč podpira Grčijo v letih slabe letine, zato pa sme Grčija izvažati pšenico v dobrih letih samo s pristankom Amerike.

Indija ni Amerika, so morali dognati v Indoneziji

NEW DELHI, Ind. — V Djakarti je radi ameriške popustljivosti prišlo že kar v navado, da mestna drhal napade poslopja tistih poslaništev, ki režim predsednika Sukarna trenutno z njimi ni v dobrih odnosih. Ker se Indija vojskuje s Pakistanom, kitajski komunisti pa držijo v pakistansko vladno, so indonezijski komunisti mislili, da je prav, ako s kamni obdelajo palačo indijskega poslaništva.

So mislili, da Indija ne bo na to reagirala, kot ne reagira Amerika, pa so se zmotili. Tudi v indijski prestolici znajo napadati poslaništva, zato so se spravili nad indonezijsko, kakor hitro so zvedeli za napad na indijsko poslaništvo v Djakarti. Ker velja pravilo: zob za zob, odgovarja New Delhi s ponovnim napadom, kakor hitro zve o novem napadu v Djakarti.

Iz Clevelanda in okolice

Tudi "C. Press" in Citizens League za E. J. Turka — Kot pred nekaj dnevi Plain Dealer je včeraj Cleveland Press priporočil svojim čitateljem in volivcem 23. varde, naj izvolijo znova Edmunda J. Turka v mestni svet Clevelanda, ker odlično razume mestno upravo, vesto in nepristransko opravlja svojo službo v korist 23. varde in vsega mesta. Polna hvale E. J. Turka je tudi The Citizens League. Tudi ona priporoča volivcem, naj na vsak način izvolijo E. J. Turka znova v mestni svet. Tako splošne hvale in priporočila že dolgo ni bil deležen kak član mestnega sveta!

V bolnišnici — Mrs. Mary Zabek, 7731 Union Avenue, je v Brentwood bolnišnici na 4110 Warrensville Center Rd., Warrensville, Ohio, kjer je prestala hudo operacijo. Leži v sobi št. 103. Obiski so dovoljeni.

Skoraj 6 desetletij — Mr. in Mrs. Lawrence Schiberl s 425 E. 156 St. praznujeta danes 59-letnico svoje poroke. Cestitamo in jima želimo zdravja in zadovoljstva v skupnem življenju!

Pozdravi — Mr. in Mrs. Joseph Svete iz Loraina, Ohio, pošljata svojim prijateljem in znancem pozdrave iz Miami Beach v Floridi.

Rojak Ernest Terpin je poslal uredništvu in čitateljem AD pozdrave z romanja k Sv. Ani v Quebecu v Kanadi.

Policije se jezijo na Vrhovno sodišče radi zaščitevanja zločincev

ATLANTIC CITY, N.J. — Vodniki policije po vsej deželi se jeze na zvezna sodišča, prav posebno še na Vrhovno sodišče, ki je v vrsti odločitev poskrbelo trdno zaščito ustavnih pravic vsem, ki so obtoženi zločinov. Tako je bivši vodja policije New Yorka M. J. Murphy tu na razpravi o spremembah v kazenskem zakonu zatrjeval, da so nekatere odločitve Vrhovnega zveznega sodišča in prizivnih zveznih sodišč v veliko korist zločincem, policiji pa vežejo roke.

Ko je Murphy razpravljal o tem vprašanju in utemeljeval svoje zaključke, je bil navzoč vrhovni sodnik E. Warren, pa tudi nekateri drugi člani zveznih višjih sodišč.

Yale Kasimir, profesor prava na University of Michigan, je Murphiju odgovoril, da je boj proti zločinu dejansko težka naloga. Če v njej ni mogoče upeti, je veliko lažje in politično ugodnejše valiti krivdo na sodišča kot pa predlagati povišanje davkov za boljšo policijsko zaščito.

V Londonu napoveduje jejo razgovore o Vietnamu

LONDON, Vel. Brit. — Član britanske vlade je zatrjeval v privatnem razgovoru, da je vedno več vzrokov upanja, da se bodo začeli razgovori o končanju vojne v Vietnamu. Komunisti naj bi prihajali počasi do prepričanja, da ne morejo pričakovati izpolnitev svojih želja proti ameriškim oboroženim silam.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44108

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:
\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83 No. 175 Tuesday, Sept. 14, 1965

Ohajska legislatura v l. 1965

Za ohajsko legislaturu se naša javnost briga veliko premalo. Le redke so novice, ki jih vzemo o njenem delu, za kar je legislatura sama kriva, ker se premalo briga za javnost. Deloma je pa krivo tudi časopisje, največjo odgovornost nosijo seveda člani legislative. So voljeni in človek bi mislil, da bi morali biti bolj zainteresirani, da volivci zvedo, kaj delajo njihovi poslanci in senatorji v Columbusu. Zato mislimo, da je treba dati bežen pregled dela legislature vsaj ob kondu letošnjega zasedanja, ki je bilo med najdaljšimi, saj je trajalo od 4. januarja z nekaterimi presledki prav do začetka septembra. Redka so zasedanja, ki so bila tako dolga, čeprav je njihovo število naraslo že na 139, odkar ima ohajska država svojo legislaturu.

Ko se je letošnje zasedanje začelo v januarju, je kazalo vse na slabo zakonodajno delo. Dva razloga sta govorila. Republikanci so že lani sklicali izredno zasedanje z namenom, da v njem uzakonijo vse zanje politično važne zakone. Bali so se namreč, da v novi legislaturi, izvoljeni lanske jesen, ne bodo imeli več take večine kot do takrat. Imeli so prav. V spodnjem domu nove legislature nimajo namreč več kvalificirane večine, kajti tam imajo samo 75 poslancev proti 62 demokratskim. Brez demokratske pomoči ne morejo več zmagati pri glasovanjih, ki zahtevajo kvalificirano večino. Še težji je položaj za republikance v ohajskem senatu, tam imajo samo 16 senatorjev, demokratje pa ravno toliko. Bojna glasovanja so torej v ohajskem senatu izključena. Da je pa senat vkljub temu še kolikor toliko dobro opravljal svoje delo, je treba pripisati zmerni taktiki voditelja demokratskih senatorjev Kinga in voditelja republikanskih Graya. Oba sta se večinoma spora razumela v vseh spornih predmetih na pametne kompromise, ki naravno niso popolnoma zadovoljili nikogar. Nekaj zaslug si pa lahko lasti tudi republikanski guverner Rhodes, ki ni nikoli in nikjer po nepotrebnem razburjal demokratske opozicije, dasiravno političnih prask v Columbusu ni manjkalo.

Rhodes, King in Gray se torej lahko pohvalijo, da so omogočili legislaturi, da je izglasovala na desetine zakonov, ki nanje politični opazovalci v Columbusu niso računali. Zakoni se tičejo vseh področij javne uprave. Segajo včasih tudi v naše vsakdanje življenje, ne da bi mi to sploh opazili.

V socialni politiki je legislatura konsolidirala sistem podpiranja in ga postavila kolikor toliko na zdravo podlago. Seveda socialno podpiranje še nima tiste širine, ki bi jo lahko imelo in tudi ni tako širokogrudno, kot bi lahko bilo. Republikanska večina je pač konservativna in se le nerada spušča v novotarje na socialnem polju. Letošnje reforme pa pomenijo šele začetek. Legislatura ne bo mogla dovoliti, da jo federalna administracija na tem polju preveč prehit. Veliko bolj pogumna je bila legislatura na prosvetnem polju. Njena zakonodaja je omogočila, da se otroci zasebnih šol pod določenimi pogoji lahko vozijo v šolskih avtobusih. Za podpiranje šol je namenila za dobo dveh let znesek \$833 milijonov, torej za \$108 milijonov več kot do sedaj. Kar bo zanimalo starše: učne moči so dobile pravico, da "telesno kaznujejo" preveč razposajane otroke, ako motijo pouk; otroci, ki hočejo biti v prvem razredu, morajo biti stari šest let vsaj do 31. oktobra. Legislatura se je spravila tudi na reformo državnega sodstva, kar je bilo že nujno potrebno. S tem delom bo treba nadaljevati še na prihodnjih zasedanjih.

Kot vsak parlament, je morala legislatura ugrizniti v kislno jabolko in izglasovati nova povečanja državnega proračuna, ki bo znašal za dve leti okoli poldrug bilijon dolarjev. Povrh je pa odrejenih za promet, posebno cestni, še posebej \$890 milijonov. Ker republikanci ne marajo novih davkov, si je legislatura morala pomagati z večjo zadolžitvijo. Ker pa je jasno, da po tej poti legislatura ne bo mogla več hoditi dolgo časa, je bilo na zasedanju sklenjeno, da mora posebna davčna komisija napraviti načrt za kompletno rekonstrukcijo ohajskega davčnega sistema. Morda nam bo rekonstrukcija dala tudi državno dohodnino, ki je pa nihče ne mara.

Legislatura se je tudi dosti mučila, da zadovolji zagovornike in nasprotnike reform o pristojnosti občin, okrajev in javnih ustanov in zavodov. To je bil že od nekdanj zelo kočljiv predmet, kar lahko razumemo, ako pomislimo, kako čudno so prepletene pristojnosti med clevelandsko mestno upravo in Cuyahoga okrajno upravo.

Legislatura je tudi zvišala plače 39.000 državnim uradnikom, najboljše se je pri tem odrezal guverner, ki bo dobival po novem \$40.000 na leto namesto dosedanjih \$25.000. Izdatki za večje plače bodo narasli v začetku \$20 milijonov na leto, bodo pa hitro narasli na \$30 milijonov.

Glavnega političnega problema pa legislatura ni mo-

gla razgristi: razmejitev volivnih okrajev. Pogajanja so tekla prav do zadnjega trenutka zasedanja in propadla. Sedaj se bo moralo s tem problemom pečati tričlansko federalno sodišče in določiti, kako bodo volivci postavljali svoje poslance. Razmejitev sama po sebi je nujno potrebna, da bodo volivci sploh vedeli koga volijo, česar po sedanjem volivnem sistemu skoraj ni bil mogoče dognati. Člani za legislaturu 1967 bodo že voljeni na podlagi novih mej volivnih okrajev.

Legislatura si je preskrbela tudi nekaj zabavnih trenutkov. Ker je guverner Rhodes navdušen za kulturo paradižnikov, so demokratje stavili zakonski predlog, naj postane paradižnikov sok uradna ohajska državna pijača. Republikanska večina pa ni tako vnetja za paradižnike kot Rhodes, zato je predlog odbila. Pokopan je tudi predlog, da bi gostilne in bari smeli v nedeljah točiti v omejenem obsegu alkoholne pijače. Člani legislature, ki zastopajo podeželske okraje, so namreč rekli, da na deželi ne marajo, da bi mestni izletniki popivali ob nedeljah in praznikih na deželi in motili mir, ki vlada od nedelje do nedelje. Ako bi bila prodaja dovoljena, bi vladal mir samo od ponedeljka do petka, tega pa dežela noče.

Časi se spreminjajo, z njimi tudi ljudje. Morda bo tudi ohajska legislatura "zob časa" toliko razglodal, da bo spremenila svoje stališče. Sicer pa: kdo ve, kakšno večino bo imela prihodnja legislatura?

BESEDA IZ NARODA

NOVICE OD SV. VIDA

Cleveland, O. — ROMANJE MARIJINE DRUŽBE NA CHARDON. — Tudi zadnja nedelja je bila deževna; vsaj dopoldne. Toda to ni prav nič motilo množice vidovskih župljanov, da se ne bi v velikem številu odzvali vabilu svoje dekliske Marijine družbe, ki jih je že par tednov prej vabila, naj bi se to nedeljo v velikem številu zbrali pri votlini lurske Gospe na Providence Hts. Ker se je v opoldanskih urah zvedrilo, so se vse romarske pobožnosti lahko opravile pred Marijino votlino. Ves prostor pred njo je bil napolnjen s pobožnimi romarji.

Romarsko pobožnost smo začeli ob 2.15 z molitvijo rožnega venca v slovenščini. Goreče smo z njim prosili Mater božjo, naj izprosi pri svojem Sinu miru svetu in našim dušam. Obojni smo ga zelo potrebni. Vztrajajmo v molitvah, da nas usliši!

Pred litanijami je stopil pred mikrofoni Rev. Francis R. Sterk, kaplan pri Sv. Kristini v Euclidu, O. Zelo smo ga želeli slišati govoriti nam, saj je to res fant od naše vidovske fare, sin rajnega Jožefa P. Sterka, v svojem času izredno delovnega člana vidovskih cerkvenih in drugih organizacij. Velika vrsta njegovih sorodnikov živi še danes pri Sv. Vidu in mnogi od njih se aktivno udeležujejo dela za prosih in napredek župnije. Zelo lep vtis je napravil na vse nas govor mladega g. Francisca. Govoril nam je v angleščini o Mariji, materi naše sv. Cerkve.

Po govoru so bile slovenske pete litanije Matere božje. Peli so jih naprej msgr. A. B. Baznik, vidovski župnik, in njegova kaplana gg. Viktor Cimperman in Schneider. Vsa množica jim je moglo odpevala. Tudi s pesmijo smo prosili Mater božjo, naj vajuje nas in naš narod doma in na tujem. Povsod smo v hudi nevarnosti.

Romanja se je udeležilo tudi precej rojakov in rojakin iz drugih clevelandskih slovenskih župnij. Pač vedo, da je vidovska fara materina fara vseh drugih, ter se ji zato radi pridružijo ob takih priložnostih. Zelo smo jih bili veseli. Hvala jim!

MSGR. ŽUPNIK G. ALOJZIJ B. BAZNIK POJDE V RIM. — Na skupno povabilo vseh treh slovenskih škofov odpotuje prihodnjo nedeljo, 19. t. m., naš vidovski župnik g. msgr. Alojzij B. Baznik v Rim, kjer se bo kot njihov gost udeleževal vaticankega koncila. Sodeloval bo tudi pri izdelavi načrtov za "Collegium Slovenicum" v Rimu, kjer naj bi slovenski duhovniki dopolnjevali svoje študije.

REV. TONE ZRNEC, SLOVENSKI MISIJONAR, NA OBISKU PRI SV. VIDU. — V drugi polovici preteklega tedna se je mudil pri Sv. Vidu ravnatelj Slovenske šole v Torontu,

Ont., Canada, g. Tone Zrnc, lazarist, da se pogovori z ravnateljem Slovenske šole pri Sv. Vidu g. Jožtom Martelancem glede gostovanja torontske slovenske šolske mladine z igro "Bavbavčki" na odru v novi šolski dvorani pri Sv. Vidu sredi prihodnjega meseca.

VELIKA ŠKOFIJSKA KAMPANJA ZA ZGRADITEV NOVIH KATOLIŠKIH SREDNJIH ŠOL (High Schools). — Preteklo nedeljo, 12. t. m., so brali s prižnici vseh župnij v clevelandski škofiji zelo važno pismo apostolskega administratorja naše škofije g. Clarence-a G. Issenmanna. Pismo je namenjeno vsem duhovnikom, redovnikom in vernikom clevelandске škofije.

Vprašanje lastnih katoliških srednjih šol je v clevelandski škofiji od leta do leta bolj pereče. Od konca četrtega desetletja tega stoletja namreč število dijaštva, godnega za srednje šole (High Schools), rapidno raste. Leta 1944 je bilo v katoliških srednjih šolah v škofiji samo 9,582 dijakov. Odtlej pa do danes se je to število povečalo kar za 280%. Prejšnji teden se je za tekoče 1965/66 šolsko leto vpisalo v katoliške srednje šole v naši škofiji že več kot 79,000 katoliških dijakov in dijakinj. Leta 1970 jih bo predvidoma že 92,000, leta 1974 več kot 97,000 itd. Jasno je, da je v tem hitrem napredovanju težek problem, ki ga pa je treba nujno rešiti. Škofija se tega dobro zaveda in apelira na vse škofljane, da se zavedo resnosti položaja.

Prihodnjo nedeljo, 19. t. m., se bo začela po vseh 231 clevelandskih katoliških župnijah redna škofijska kampanja ogromnega obsega, ki želi zajeti vse do zadnjega katoliškega človeka v škofiji. Trajala bo do srede decembra t. l. Njen namen je zbrati prvi obrok za izvedbo velikega škofijskega načrta, po katerem naj bi že v bližnji prihodnosti dobila škofija katoliške srednje šole (High Schools) vsepovsod tam, koder bodo odnosno so že danes potrebne, ki naj sprejmejo vso katoliško mladino, zrelo za obisk srednje šole. Na vsako župnijo je določena njenim razmeram primer-na vsota. V vidovskih novicah se bomo odslej še večkrat vrnili k temu vprašanju, važnem tudi za našo sedanjo in prihodnjo mladino.

POSLOVILNI VEČER GDČ. MOJCI NOVAKOVI. — Prijateljice in prijatelji, s katerimi je gdč. Mojca Novakova, hčerka znanega clevelandskega javnega delavca g. Zdravka Novaka z 1084 E. 177. ceste, sodelovala v vrsti clevelandskih slovenskih kulturnih društev in ustanov, so ji priredili preteklo soboto, 11. t. m., zvečer v Baragovemu domu na St. Clair avoniji tople prijete-

ten poslovljni večer. Gdč. Mojca odhaja namreč v nekaj dneh k sestram, ki sodelujejo v misijonih. Gospodični Mojci želimo tudi mi veliko božjega blagoslova. Pot, ki si jo je izvolila, je velika. Naj bi jo vedno spremljala naša goreča molitev.

"SLOVENSKI DAN SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE". — Clevelandске in okoliške podružnice Slovenske ženske zveze pripravljajo za nedeljo, 17. okt. t. l., Slovenski dan SZZ. Prireditve bo v prostorih Slovenskega delavskega doma na 20713 Recher aveniji v Euclidu, O. Vse rojake vabijo, naj se v velikem številu udeležijo te njihove prireditve.

IZBOLJSANJE JAVNE RAZSVETLJAVE V OKOLICI VI-DOVSKE CERKVE. — Volitve se bližajo. V zadnjem času je bilo že parkrat brati v glavnem clevelandskem dnevniku "The Plain Dealer" poročila, kako agilni so postali nekateri naši mestni očetje. Med onimi, ki so bili omenjeni, je bil štet med tiste, ki veljajo v današnjem mestnem svetu za najbolj prizadevne, tudi zastopnik našega (23.) volivnega okraja g. Edmund Turk. Kot Slovencem nam pohvale našega človeka iz ust tujih ljudi godijo. K tem poročilom odn. novicam bi vidovski novičar dodal še naslednjo: pretekli četrtek, 8. t. m., so prvič zagorele na obeh cestah, ki oklepata vidovsko cerkev in njeno okolico, močne neonske svetilke na visokih drogih, tako da je vsa okolica cerkve odslej naravnost luskuzno razsvetljena. Vemo, da je to zaslug našega mestnega občinskega zastopnika, Hvala mu!

J. S.

Samo ne za dinarje!

Cleveland, O. — Pred nekaj dnevi smo dobili v pismu iz Slovenije izrezek iz znanega tednika "Tovariš", ki izhaja v Ljubljani, s ponatisom članka iz "Pomurskega vestnika". Razmere, ki jih članek opisuje, so bile v Sloveniji in v Jugoslaviji v začetku julija vsesplošne, v koliko so se z zadnjimi "reformami" spremenile, je težko reči. Nemara ne kaj prida.

Sestavek se glasi:

... Govor je o nakupu cemen- ta, opeke, montažnih hišic, pohištva, garaž, štedilnikov, televizorjev, anten, koles, pisalnih, pralnih, šivalnih in kmetijskih strojev, skratka vsega. In vsega po znatno nižjih cenah! Za polovico cenejši kakor sicer. In pa seveda za — devize. Ne le za dolarje, temveč skratka za vse; od luksemburškega franka do italijanskih lir. Samo ne za dinarje.

In ne samo to! Gospodinjske pomočnice na Reki zahtevajo od svojih gospodinj, da jim polovico ali celo več mesečnega za-služka izplačajo v devizah. Nekatere sprejemajo izključno le dolarje.

In še to. Zadnjič je znanec pohitel v Belo Krajino. Slišal je, da so tam dolarji doma. Hotel jih je kupiti, da bi potem lahko po nižnji ceni kupil vse tisto zgoraj naštet. Hodil je od hiše do hiše, pa so ljudje zma-jevali z glavami. Na koncu pa mu je nekdo pošteno povedal: "Veste, gospod, saj dolarje imamo, toda ne moremo jih prodati, ker jih rabimo: saj danes niti poštenega kosca ne dobimo drugače, kakor za dolarje ali nemške marke..."

Nekakšen zaključek bi morali "povleči" iz tega. Kar bojim se za ta dolar. Nemara zna zgubiti vrednost in pasti, če ga bomo pri nas preveč uporabljali.

AD

Daljšje obale

DULUTH, Minn. — Skupna dolžina obal Velikih jezer je večja od skupne dolžine Atlantika, Pacifika in Mehiškega zaliva na področju Združenih držav.

Zopet na slovenskih tleh

IV.

OBISK V POSAVJU. — Četr-rti julij je bil tudi zame kot izletnika kar zahteven dan. Najprej sem mam zapeljal k zgodnji maši v mogočno in lepo obnovljeno cerkev sv. Križa v Rogški Slatini, potem pa sem jo mahnil proti nekdanjemu Rajhenburgu ali Brestanici na novo mašo p. Leopolda Grčarja, s katerim sem se že v Ljubljani seznanil in mu obljubil obisk. Z mešanimi občutki sem vozil proti Sv. Petru, kjer sem pred vojno kot otrok občudoval telovadce na taboru in se oziral na Svete gore, ki jih tako pridno proučuje in opisuje bizeljski rojak, bivši župan in banski svetnik g. Ljotze Zorenč, zdaj naš sosed v Clevelandu.

Čeprav je deževalo, se je v rajhenburški baziliki zbralo mnogo ljudi. Zjutraj je zapel svojo srebrno mašo župnik Kolenko, ob desetih pa svojo novo mašo mladeniški p. Leopold Grčar. Obeh slovesnosti se je udeležilo dosti duhovščine, med njo krški dekan Vodeb, brat znanega pesnika in umetnostnega kritika Rafka Vodeba, župnik iz Senovega Nanut, doma s čudovito lepe kmetije blizu Slovenskih Konjic, sevnški župnik Lončar in pa eden papeževih osebnih tajnikov, msgr. Moretti, čigar mati je bila Slovenka, doma iz Rajhenburga. Novomašnik Grčar, sorodnik slikarja Mi-rolta Vodlana iz New Yorka, je mehka duša, poln gorečnosti za versko delo in za slikarsko umetnost, župnik Kolenko, po rodu Premkurec, pa napravi vtis vesele, močne in energične narave. Poleg obeh slavljencev je nastopilo še več drugih govornikov, med njimi dekan Vodeb, ki je sebe in druge ganil do solz in pa mladi frančiškanski provincial iz Ljubljane.

Jaz sam sem bil posebno srečen, ker sem sedel zraven mojega podtalnega vodje iz dni okupacije Zmagota Jeljaka, znanega posavskega kulturnega delavca. Leta 1941 sem namreč kot petnajstleten dečko s kolegom redno obiskoval naše internirance v Rajhenburgu, med njimi tudi našega predvojnega kaplana Orešnika in sedanjega škofa Drževnika. Študent Glavnik mi je povedal, da Zmago organizira podtalno organizacijo, katere namen je izvrševati razne sabotaže proti Nemcem, pomagati slovenskim trpinom in končno zbrati orožje in ob pravem času združiti sile v skupen upor proti Nemcem. Kot najmlajši sem takoj pristopil in začel s svojimi otroškimi poskusi, med drugim z rezanjem nemških telefonskih žic in z dostavljanjem pomoči izgnancem na Hrvaško. Zmagota pa so Nemci kmalu začeli sumiti in so ga zaprli in strašno mučili. Končno so ga obsodili na smrt, pa ga pomilostili in izgnali na nevarno prisilno delo v Baden. Takoj mi je povedal, da hrani še 37 svojih pisem in da zna nekatere odstavke na pamet. Jaz pa sem se mu zahvaljeval, ker je v najbolj odločilnih letih z veliko modrostjo in spretnostjo usmerjal moj razvoj in me navduševal za narodno delo tudi takrat, kadar se zdi najbolj nevarno in brezupno. Pridružil se nama je še prijazen papežev odposlanec msgr. Moretti, ki žal zna samo nekaj slovenskih besed, je pa bil zato toliko bolj vesel, ko smo se lahko pomenili tudi v italijansčini. Naj omenim, da je msgr. Moretti prinesel na slavnost tudi krasen kelih kot osebno darilo papeža Pavla.

G. župnik Kolenko je prosil najprej svojega starega znanca g. dr. Kolednika, potem pa še mene, če bi mogla izposlovati kako pomoč za popravilo zidu ali škarpe, ki obdaja cerkev. Vsa sredstva so izčrpali za popravilo svoje krasne bazilike, zdaj pa je začela nevarno počesati in se nagibati škarpa. Če se podedre, je v nevarnosti bazilika sa-

ma, ki stoji na obzidani vzpetini. Strokovnjaki so napravili proračun na deset milijonov dinarjev (10,000 dolarjev). Doslej je g. župnik trkal na vrata zastoj. Zato lepo prosim posavske rojake in sploh prijatelje Marijine bazilike v Rajhenburgu, oziroma Brestanici, da priskočijo na pomoč s svojimi prispevki. Naslov: Ivan Kolenko, župnik, Brestanica, Posavje, Slovenia, Yugoslavia.

PET UR V ENO SMER PEŠ. —V Posavju sva šla z g. Nandetom tudi v Rateče na grob njegove mame, potem pa še na obisk k župniku Mirku Sevcu. Zelo ljubeznivo naju je sprejel in marsikaj zanimivega nama je povedal. Spovedovat in maševat hodi tudi po pet ur daleč, največkrat peš. Le včasih ima srečo, da lahko prisede v kak avto ali na kak motor. Tudi on sanja o mopedu, a si ga ne more kupiti. Po pripovedovanju sodim, da ga dosti beguncev v Ameriki pozna in ti bi mu, skupaj z bližnjimi posavskimi rojaki, morda priskočili na pomoč.

G. Sevcu se pozna, da je šel skozi mnogo trpljenja, toda ohranil je vedrost in ognjevit značaj. Rojakom ga toplo priporočam v podporo. Naslov: Mirko Sevcik, župnik, Rateče pri Zidanem mostu, Slovenia, Yugoslavia.

IN ZOPET PROTI LJUBLJANI. — Žal sem se moral vse prehitro posloviti iz Posavja, kjer bi bil rad obiskal še toliko ljudi, med njimi sorodnike clevelandčanov Mirolta Celestina in Emila Benegalia, ki v naši slovenski prestolici v Ameriki vsak po svoje delata Posavju čast.

S polnim avtom študentov sem jo pogнал proti Ljubljani, potem pa še v Groblje, kjer je bil izseljenski piknik in sem upal srečati kaj več izselencev, ki so sicer tukaj raztreseni širrom Amerike in Kanade. Toda v Groblje smo po hudi nevihti privzeli šele zvečer, ko so mnogi že odšli na svoje domove, oziroma v hotele. V veselem razpoloženju smo prisledli k mizi dr. Janka Grampovčana, ki sem ga pred leti obiskal v Bridgeportu, zdaj pa kot upokojenec živi na Vrhniki. Pri isti mizi je sedela tudi poznana čipkarica Julka Fortuna-Gantar, ki je pod naslovom "Iz srca do srca" zbrala in izdala lepo zbirko čipkarskih pesmi. Dva izvoda sem za spomin prinesel s seboj v Ameriko. In že je bilo spet treba pogrnati konjica nazaj proti Ljubljani, kjer sva z g. Kolednikom le še na hitro pozdravila tajnico Slovenske ženske zveze go. Albino Novakovo, potem pa zavila proti Kosezvam, kjer so nama gostoljubni Klunovi, doma iz Ribnice, nudili udobno prenočišče. Vkljub nevihti je bil to res lep dan, poln bogatih vtisov in vere v življenje našega nezlomljivega slovenskega naroda.

Ali je tudi naš idealizem nezlomljiv? Bomo pomagali, kjer lahko pomagamo? V upanju, da bo vsak prispeval svojo drobtino, vas vse lepo pozdravlja

Edi Gobec

Pokopal sem svojo ljubezen

Pokopal sem svojo ljubezen in vse svoje lepe želje, da več bi ne našle poti v to trudno moje srce.

A kadar otožna, samotna razgrne se noč nad zemljo, pa vstane ljubezen iz groba z nekdanjo čarobno močjo.

Vse davne, pozabljene pesmi iz groba prihajajo, kot plasmine, polnočne sence nad mano plavajo.

In trudni obraz mi hladijo ljubeče, bele roke... Tam zunaj sanjajo zvezde, valovi pod oknom šume.

(I. Cankar: Iz lepih časov.)

— V Avstraliji je volitev dolžnost. Kdor ne gre volit, je kaznovan.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Modra beseda o pravem času

Pred nekaj dnevi je prispela v Toronto drobna knjižica, ki nosi skromen naslov: "Pot iz mrtvila". Delo obsega 117 strani in ga je napisal dr. Milan Komar v Buenos Airesu, izdala pa ga je Slovenska Kulturna Akcija.

Pisatelj, ki je dokončal pravne študije, je tudi zelo izobražen v družbenih vprašanjih in je predvsem doma v modroslovlju, saj je profesor filozofije na katoliški univerzi v Buenos Airesu. Ni pa danes, kot ni bil nikdar odmaknjen od slovenske stvarnosti. Čeprav je zatopljen v študij modroslovnih problemov, so mu "sprotna življenska vprašanja" stalno pred očmi. Tem vprašanjem skuša sproti najti rešitve in to ne površne, plitve, temveč globoke, modroslovne.

V knjižici "Pot iz mrtvila" nam takih rešitev podaja v izobilju. Na strani 53 pravi: "Mrtvilo je smrt, sicer ne telesna, ampak psihološka in družabna, a zato nič manj žalostna. Kako prepričati, da mrtvilo ne zaja naše dušne, podjetij, gibanj, organizacij in okolij? Kaj storiti, če je mrtvilo že vdrlo vanje in sega po njih? Kakšni so vzroki mrtvila in kakšna je pot iz njega?"

Na strani 67 odgovarja: "... mrtvilo se ne da pobijati z razburkanjem čustev, v pripravi zarjanjem polemik in debat ali iskanjem novosti, ki naj razbijejo brezbriznost, s ponujanjem izrednih doživetij. Vse te stvari utegnejo pretrpeti in razgibati ljudi, a same po sebi niso zadostne. Ko se učinki pretresa poležejo, navadno ostane vse pri starem. Zato je tako pogosto mogoče odkriti pod ostenativnim zunanjim vrvenjem notranjo negibnost. Pot iz mrtvila je le ena, zanesljiva in trdna: pot duhovnega razmaha, pot resnično človeka vredne rasti."

Skoraj bi si upal trditi, da bi si za premnoge srodne in, da bi vsakoletne težave, ki nastajajo med nami, mogli poiskati odgovora v tej drobni knjižici. Mnogo težav, napetosti, sumničarstva in nejasnosti izvira namreč iz mrtvila, iz zasplosti, brezbriznosti in iz prevelikega nezaupanja. Koliko jih je med nami, o katerih vsi vemo, da imajo prav, a so vendar deležni tako mnogih nasprotovanj. Zakaj? Ker je "ta prav" postal mrtvilo, ki se samo toliko še giblje, da nobenemu drugemu "prav" ne pusti blizu. Pot iz mrtvila je pot duhovnega razmaha, pot rasti. To je pot, ko sin s ponosom zre v očeta in raste ob njem; pot ko oče gleda sebe v sinu in se raduje, da je njegov ter mu je všeč, ker je drugačen. Imeti prav je lepo in potrebno, a je premalo. Dodati je treba razmah, težnjo za napredkom, voljo za močnejšim življenjem. To je tisto, kar preprečuje ne samo mrtvilo, temveč tudi škodljivo borbo, ki vodi v uničenje.

Ljudje dobre volje, javnih nastopov in tisti, ki imajo skrb za skupnost, bodo vzeli "Pot iz mrtvila" v roke v zavesti, da jim pri njihovem delu more mnogo koristiti in pomagati, predvsem za osebno notranjo rast, ki edina more odstraniti mrtvilo iz naših vrst in tudi druge škodljive izrodke sožitja.

Zadnje knjižne novosti

Kot osemindesetdeset publikacija Slovenske Kulturne Akcije je izšla knjiga dr. Milana Komarja "Pot iz mrtvila". Da je knjiga aktualna, pove že naslov. Obsega 117 strani in je pisana v zelo lepi slovenščini in ni težko umljiva. Stane \$1.50, po pošti \$1.75.

"Ljudje pod bičem", prvi in drugi del, povest, ki jo je spisal priljubljeni pisatelj Karel Mauser, je že vsa pošla. Ni pa še ponehalo povpraševanje, ne po prvem ne po drugem delu. Oba dela smo ponovno naročili. Preden bodo tukaj dolgi zimski večeri, bomo povest "Ljudje pod bičem" zopet ponudili vsem, ki bi jo še radi imeli.

Je pa še na zalogi kakih 6 do 10 ZBORNIKOV za leto 1965. Vsaka knjiga je zgodovinske vrednosti. Zborniki Svobodne Slovenije so pa knjige naše povojne emigracijske zgodovine. Ni čudno, da je pred kratkim nekdo iz Evrope naročil vse Zbornike, ki so sedaj izšli. Teh nekaj letošnjih, ki jih še imamo, bi radi spravili med ljudi, preden izidejo novi za leto 1966, o katerem se zopet govori, da bo prekosil vse dosedanje. Zbornik za leto 1965 stane \$4.75.

Uprava Slovenske pisarne
618 Manning Ave. Toronto 4

Brat Ciril Verdnik umrl

TORONTO, Ont. — Pretekli četrtek zvečer je umrl v bolnišnici v Montrealu na posledicah poškodb, ki jih je dobil pri avtomobilski nesreči 13. julija letos, brat Ciril Verdnik, član Misijonske družbe sv. Vincencija Pavlanskega. Pokojnik je bil rojen 24. aprila 1908 v Zg. Ložnici pri Makolah na Štajerskem. V misijonsko družbo je stopil kot brat leta 1926 in ostal več let v misijonišču v Grobljah pri Domžalah. Kasneje je bil prestavljen v misijonsko hišo pri Srcu Jezusovem na Taboru v Ljubljani. Jeseni 1947 je odšel v misijone na Kitajsko, pa bil leta 1953, ko so zavladali na Kitajskem komunisti, izgnan. Prišel je v Kanado k fari Marije Pomagaj in ostal tam do letošnjega marca, ko je bil prestavljen skupaj z rev. Bolkom v Montreal k slovenskih fari sv. Vladimirja.

Brat Ciril je bil dobra duša, silno delaven in vedno vesel človek. Poznal sem ga dolgo let, pa se ne spominjam, da bi ga kdaj videl hudega. Priden kot mravlja ni mogel gledati nerada ali nesnage. Kjer je bil on, je bilo vse čisto, da se je svetilo. Prav zaradi te lastnosti so ga imeli posebno radi misijonarji že na Kitajskem. Zaradi njegove potrpežljivosti in vedne, vesele prijaznosti so ga imeli radi tudi dijaki v Dišaškemu domu na Taboru, katerim je bil dalj časa za nekako "gospodinj". V Torontu se je priljubil vsem in prenekal, ker je bilo res hudo, ko je odhajal v Montreal. Tudi tam si je kljub kratki dobi pridobil vrsto prijateljev.

V avtomobilski nesreči je bil težko ranjen in skoro ni bilo upanja, da bo kdaj popolnoma ozdravel. Prišel je k zavesti in spoznal svoje stanje. Nosil ga je vdan v božjo voljo, dokler ga ni Gospodar življenja poklical k sebi.

Počivaj v miru, blaga duša, brat Ciril! Tvoja preprostost, dobrotljivost in dobrot, ki so temeljile v krščanski ljubezni do bližnjega, naj nam bodo za vzor.

V. J.

Strelske lekme STZ

Toronto, Ont. — Drevje že rdeči svoje listje, lovci sezono zaprašene puške, lovska čistota je tu, čas strelskih tekem. Letošnje strelske tekme se bodo vršile 25. in 26. septembra na lovski farmi v Bancroftu in sicer v sledečih disciplinah:

1. puške na šibre — lov na točke
2. puške .22 cal. — 100 m
3. puške težki kaliber — 200 m

Za tekme so pripravljene lepi pokali.

Letošnji izlet STZ se je vršil ob izredno toplem vremenu 7. in 8. avgusta, zato je bil večji del programa kopanje. Obiskali smo slapove vzhodno od Bancrofta in vozili s kanojem po Clear jezeru. Prišel je tudi F. Mušič, s svojim lepim čolnom je vozil vodne smučarje, kar je bil glavni del programa v nedeljo. Družba je bila peštra in veliko mladih deklet.

Tudi letos je društvo STZ Torontu pomagalo STZ Cleveland pri njihovem nastopu. Mladci so nastopili na drogu, člani pa skupno z Rihtarjema na bradlji in drogu, Marija Dolenčeva pa na dvovinski bradlji. Obojna mladina je pokazala uspehe, Andy Dolenc je vrgel krasno salto z droga, Milan Rihtar se je naučil mačka in salto nazaj, Miha Dolenc veletiče, tudi mlajši Grmek meče salte z droga že korajžno. Odlično formo so pokazale Kolarčeva in Rihtarjeva dekleta.

Inž. Grmek je za starostno Varškom povedal nekaj besed o slogi in sodelovanju, strpnosti in odpuščanju, ki so nujno potrebna, če hočemo posredovati slovenstvo svoji mladini. Na nastop je prišlo zelo veliko ljudi in med drugimi odličnimi gosti smo videli tudi pisatelja K. Mauserja.

Drugo leto upamo, da se udeležimo letnih tekem, ki jih bo priredila STZ Cleveland. Pričakujemo, da tudi Cleveland pride nastopat v Torontu.

Vse tekme STZ so odprte vseh slovenski mladini, ne glede na politično gledanje, dasi je organizacija idejno katoliška in demokratska. Torej na svidenje na tekmah! Prav posebno pa opozarjamo vse lovce na "Big game", da se udeležijo strelskih tekem, preden odidejo daleč na sever v začetku oktobra!

STZ Toronto

Napredek v stari domovini

TORONTO, Ont. — Ko sem lani potoval po Evropi, sem bil 4 dni tudi v naši lepi Koroški. Drugi dan po prihodu sva se sprehajala s koroškim rojakom v okolici Celovca. Ustavila sva se pri kmetu ob cesti, ki je pleškal stare, obrabljene poljedelske stroje. Korošec se je očitno z njim poznal, ker sta se takoj spustila v domač pogovor. Vprašal je kmeta, čemu pleska stroje. Ta je odgovoril: "Oh, te bomo prodali v Jugoslavijo!"

Močno sem se začudil ob tem odgovoru in se spraševal, čemu naj bodo Jugoslovani stari, izrabljeni stroji, četudi so sveže prebarvani. Ni in ni mi šlo v glavo, da bi oni na oni strani meje izdajali denar za kaj takega.

Kasneje sem šel za nekaj dni v Slovenijo. Kjerkoli sem hodil, sem opazil, da je naša rojstna dežela precej za svobodno Evropo, kaj šele za Kanado in Ameriko. Žalostno sem si ogledoval razkrite kozoče po nekdanji tako lepo urejeni Gorenjski. Tudi njive niso tako lepo in skrbno obdelane, kot so bile nekdanj.

V Ljubljani človek res nima občutka, da bi bil pod policijskim nadzorom, v manjših krajih je to drugače, ker se ljudje osebno skoraj vsi poznajo. Nekateri so mi dejali, da mora človek policijsko državo gledati od zunaj na noter, če hoče do resnice. Prav tiste dni je zasedal v Rimu vatikanski koncil. V Sloveniji o njem ni bilo skoraj prav nobenega glasu ne na radiu in televiziji ne v časopisih. Zdelo se mi je, da Cerkev nima nobenega vpliva na javno življenje. Ako vprašate ljudi, če gredo k maši, se kar malo nasmejejo in pogledajo okoli se-

L. Ambrožič St.

Po mnogih težavah le v Novi svet

(Nadaljevanje)

"Iskren" prijatelj skupnosti, cerkve in vsega dobrega, (Bog ne daj, da bi kaj drugače kdo mislil o njem, bila bi velika zamera), mi je dejal, ko sva debatirala in sem ga prosil, naj ne dela zmede in sovraštva med nami. Sam ves sovražen, je zelo udarjal čez nekega javnega delavca. Pa sem mu med pogovorom omenil, da lahko pride do tretje svetovne vojne, tedaj je dejal: "O, naj le pride in puške naj nam dajo."

Vprašal sem ga, zakaj to tako želi, morda zato, da boš onega ustrelil? Pa mi odgovori: "Tako, kakor hitro mi pride na muho!" Ko sem mu odgovoril, da tega vendar ne bi storil, mi je odgovoril: "Premalo me še poznaš." Kaj naj še pričakujemo od takih ljudi? Nič dobrega. Že sedaj so taki, da bi raje segli v roke Titu in samemu vragu, kot pa kakemu naših voditeljev in javnih delavcev. Ze sedaj tako sovraštvo in tako izražanje. Kakor hitro bi se začelo, bi pa taki takoj podivjali, kot smo imeli priliko sami opazati doma v mnogih primerih.

Ne bodimo naivni in ne dajmo se drugič speljati na led. Svet je hudoben in krvočen kot v vsej zgodovini, kot v Kristusovem času. Nobena reč ga ne spreobrne, nobena ne zmudi. Kadar pride prilika, svet podivja. "Polagali so Mu na pot venca in cvetje, drugi dan so vpiili: Križaj ga!" Laž je spregovorila, in že je izgnala vsa ljubezen in hudoba se je usedla v njihova srca. Tako je bilo takrat, tako je še danes. Tako pri nas ubogih Slovincih, tako po vsem svetu. Kdor ni dovolj trden v pameti, če ima le malo zmešane pojme, pa takoj podleže. — Ni še dolgo tega, ko sta dva argentinska škofa o priliki razgovora, v katerem so se dotaknili grozodejstev, ki jih rdeči med revolucijami počenjajo, izjavila, da bi kaj takega v Argentini ne bilo mogoče. Ta dva še ne poznata komunizma, ne poznata človeka kot krvoloka. In na takih mestih so taki naivneži. Kaj naj potem pričakujemo od preprostih ljudi?

Oprostite! Malo sem se oddaljil od pripovedovanja, o našem bivanju v Kanadi. Pa človek ne more mimo tolike nespameti, tolike brezbriznosti, tolike otopenosti in tolike naivnosti, da nas sedaj tistim, ki so nas pognali po svetu ali morda bolje rečeno tistim, radi katerih smo bežali od doma, če smo si hoteli ohraniti življenje, nasledajo in lovijo niti, ki jih jim mečejo in se z njimi igrajo kot mlade mucke, poslušajo njihove zvoke, njihovo lažno vabo v svoje vrste ter njihova naročila v razkranjanju emigracije.

Človek bi zarjul, da bi odmevalo do neba, spričo tolike nespameti nekaterih. Spričo tolike, sicer pa gredo v cerkev. Celotno med srednješolskim dijaštvom jih je precej, ki hodijo redno v cerkev. Tudi na Brezje romajo, nekateri še prav po starem in vozni prav iz Dolenjske. To so člani starih, poštenih in vernih družin, otroci, ki so užili trdno versko vzgojo.

Delavci precej pijejo, včasih se mi je videlo, da gre po grlu vse do zadnjega krajčerja.

Vesel sem bil, ko sem bil zopet v Celovcu. Kar nekam odahnili sem se in zopet globoko zadihal. Slovenski ljudje so na splošno dobri, kot so bili. Prijazno te sprejmejo, ko prideš, jokajo, ko odhajaš. Vse drugo se je pa od predvojnih dni veliko spremenilo.

Pozdravljeni, pa še drugič kaj. A. Z.

kega sovraštva, da postajajo že smešni. Bežijo sem in tja pred samim seboj in sipljejo jezo in sovraštvo na ljudi, ki jih osebno niti ne poznajo. Ne poznajo njihovega dela, njihovega truda za skupnost in vse dobro. Zakaj jih sovražiš? Zakaj govoriš in razširjaš laži o njih? Ali še nisi slišal ali bral, kaj piše Sv. pismo? Jezus sam je povedal tudi tole: "Jaz pa vam pravim; vsak, kdor se jezi na svojega brata, zasluži, da pride pred sodbo; in kdor reče svojemu bratu ničvrednež in če mu reče brezbožnež, zasluži, da pride v peklenški ogenj. (Mt. 5, 20-24). Če si tako veren, tako dober, tako cerkven, kot se delaš, zapiši si to za ušesa in prenehaj. Prenehaj in po možnosti popravi krivico, ki si jo napravil. Nočeš? Seveda ne, ker si previsok in napuh te razganja. Ker tega ne vzameš resno, zato boš dobil grenko plačilo! Zapomni si to!

Pa se povrnimo nazaj v Malvern. Tisto prvo jesen nas je prišel brat še enkrat obiskat iz Amerike. Bilo je o Vseh svetih. Brat, p. Bernard, je hotel neke maševati in tudi mi bi radi bili pri maši. Kam gremo? Na vse strani je bilo daleč. Ker je nasproti trgovine, kamor smo hodili kupovat špecerijo, bilo napisano na deski ob cesti, da je do Markhama 6 milj, smo se odločili, da gremo tja. Na poti smo zvedeli, da bo tam maša ob desetih, da bo maševal neki profesor iz semenišča, kot to opravljajo tudi ob nedeljah. V Markhamu takrat še ni bila ustanovljena samostojna župnija. Nekdo nam je povedal, da v delavnikih tam ni maše, ker g. profesor radi predavanj ne more priti. Z ljudmi je seveda govoril le brat, mi smo samo zijali. Povedal nam je, da onega gospoda najbrže ne bo, kar pa nič ne stori, ker mi imamo mašo s seboj. Torej bo on sam maševal. Pa je bila dolga pot in nazadnje smo še malo zašli, da se nam je za kako miljo podaljšala. Pa je zopet dejal brat: Tudi to nič ne stori, če pridemo pozneje, saj imamo mašo s seboj. To je še večkrat ponavljal. Ko smo končno dospeli do cerkve, ki je precej v skritem kraju, je bila zaklenjena. Poiskali smo "mežnarja". Imel je ključ od cerkve in nas prepustil usodi. Šli smo v cerkev in v zakristijo pogledat, če je kaj priprave tam za maše, pa je brat na žalost ugotovil, da ni prav nikake priprave za mašo. Vse je pripeljal gospod s seboj, ki je prihajal od nedeljah tja maševal, nato pa tudi vse s seboj vzel. Tu imaš, zdaj bomo še brez maše. Pa tako sigurni smo bili, da jo imamo s seboj. Tako dolgo pot smo napravili in mašo s seboj nosili, pa bomo končno ostali brez nje. Pa nas je usmilila gospa "mežnarica", nam dala fanta in avto, da nas je zapeljal v semenišče, v katerem je že zajemal znanje moj sin.

Zgodilo se je, da smo prišli tja ravno proti koncu slovesne maše v kapeli. Pa je slučajno ministriral pri tej maši moj sin. Mi nismo smeli v kapelo, dovoljeno nam je bilo na koru prisostvovati bratovi maši. Spodaj v kapeli je prostor samo za semeniščnike. Sin nas je opazil od oltarja, ko smo prihrumeli na kor. Rad bi nam zaklical "halo", pa seveda ni smel. Upal pa je, da ga bomo kaj obiskali, oziroma da ga bodo poklicali v vežo za obiske, kar se pa ni zgodilo, ker je bil še premalo časa notri. Je pač zelo strogi red v tem oziru. Pozneje je povedal, kako je to težko preživel in kako mu

je potem dolgčas postalo. Saj prijetno to res ni bilo. Jezika še ni kaj prida obvladal, poznal nikogar, pa je bil vržen tja, češ zdaj pa plavaj ali pa utoni. Pa je plaval in priplaval — bil je korenjak!

(Dalje sledi)

Visoki vrhovi

SACRAMENTO, Calif. — V Sierrri Nevadi je preko 41 gorskih vrhov, ki se vzpenjajo nad 10,000 čevljev visoko.

CLEVELAND, O.

Moški dobijo delo

Moški dobi delo

Iščemo upokojenca, da bi skrbel za govedo. Svoje stanovanje. Plača primerna sposobnosti dela. Pišite na: Olga Lozar, R.D. 103, Huntsburg, O. Pridemo k Vam. —(176)

RABIMO

V ODELKU ZA ZAVESE
KROJILCE ZA PREVLEKE
NAMESČEVALCE ZAVES
Prošnje na
Personnel Department

SEARS ROEBUCK & CO.
Southland Shopping Center
6950 West 130th St.
(181)

Zenske dobijo delo

Iščemo

Kuhinjsko pomoč, ure od 7. zj. do 2. pop.
SORN'S RESTAURANT
6036 St. Clair Ave.
EN 1-5214
(x)

Delo dobi

Zena ali dekle, ki zna dobro angleško in obvlada popolnoma slovensčino radi prevajanja, dobi delo v pisarni. Pismene ponudbe na Box 123, Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44102. (x)

Hišno delo

Iščemo žensko za hišno delo in likanje, 3 dni tedensko. \$25. Priporočila imajo prednost. Kličite 831-8924. (178)

Varovalko otrok iščejo

Učiteljica išče varovalko otrok in gospodiško pomočnico. Stanovanje in oskrba in mesečna plača. Prazniki, sobote in nedelje prosto. Kličite 944-6611. (176)

RABIMO

V ODELKU ZA ZAVESE

- krojilke
- likalke
- gubalke
- pregledovalke
- in
- sestavljalk

Prošnje na
Personnel Department
SEARS, ROEBUCK & CO.
Southland Shopping Center
6950 W. 130th St.
(181)

Kuharica dobi delo

Iščemo kuharico za nov slovenski restavrant.

KRIZMAN'S

5238 St. Clair Ave. EN 1-8422 (176)

IZUČIMO STROJNE ŠIVILJE

Izučimo sposobne posameznice za delo v naši tovarni. Ta služba je stalna in nudi plačo od kosa.

Zglasite se od 8. dop. do 5. pop., od ponedeljka do petka.
JOSEPH & FEISS CO.
2149 W. 53 St. 961-6000
blizu Lorain Ave. (181)

Gospodinja

Iščem gospodinjico za dom brez matere, 9 otrok, največ hodijo v šolo, svojo sobo in kopalnico. Kličite EV 2-3422. (178)

Japonska dežela s tremi imeni

TOKIO, Jap. — Mednarodna poštna unija v Bernu je sklenila, da morajo biti na znamkah, ki niso napisane z našo abecedo, napisana imena tudi v latinico. Ta odlok je spravljal v zadrego celo vrsto držav v Aziji in Afriki, med njimi tudi Japonsko.

Ta dežela ima namreč trenutno tri imena. Besedo Japonska je skoval znani beneški trgovec Marco Polo v 14. stoletju in je za njim tudi obveljala. Ni pa z japonskega stališča pravilna. Morala bi se glasiti: Nippon, in ta beseda bo veljala za mednarodni poštni promet vsaj z japonske strani.

Japonski narod pa ne pozna ne besede Japonska ne besede Nippon, ampak rabi star domači izraz Nihon, ki je splošno razširjen, akoravno ni uraden. Do take zmede je prišlo, tako trdijo, radi tega, ker nihče ni pazil, kako Japonci izgovarjajo besedi Nihon in Nippon. Kdor ima izvežban posluh, bi se moral odločiti za Nihon, ker je bolj v rabi kot Nippon.

V japonski javnosti je prišlo že parkrat do prepiranja, katero ime je pravilno. Ali ga bo sedaj konec, ni verjetno.

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI

Pozor — člani Waterloo Grove
Vsi člani Waterloo Grove št. 110 W.C. so prošeni, da se gotovo udeležijo važne seje v sredo, 15. septembra 1965 ob 8. uri v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

V najem

Oddamo 4 sobe v najem na 1079 E. 64 St. Vpraša se na 1087 Addison Rd.

—(14,16,20 sept)

Hiša naprodaj

Lastnik prodaja zidano dvodružinsko hišo blizu Holmes Ave. Se lahko takoj vselite. Cena nizka. Kličite PO 1-7583.

—(177)

Hiša naprodaj

5-sobna hiša je naprodaj za \$9900 na 15623 Pythias Ave. Kličite RE 1-1778 ali WH 3-1542. (178)

Hiša naprodaj

V Nottingham okolici, dvodružinska hiša, 5-5, garaže, plinski furneci. Lastnik RE 1-5123 ali AN 1-0298. (176)

V najem

5 sob in kopalnico oddamo. Poizve se v Sornovi restavraciji, 6036 St. Clair Ave. EN 1-5214. (x)

Pozor

Barvanje hiš in prostorov, zunaj in znotraj in napise. PAHOR PAINTING 361-0516 po 7. uri 881-4559

—(180)

Oskrba in postrežba

Na mojem domu bi rada skrbela za kako staro, bolešno ženo. Lepa soba, dobra hrana. vsa postrežba. Pri domačih ljudeh. Kličite 252-4175. (178)

Stanovanje oddajo

Petsobno stanovanje oddajo na 6605 Bonna Avenue, spodaj spredaj. Vse na novo urejeno. Vprašajte na 1258 E. 61 St. zadaj. —(10,14,17 sept)

ZULICH

INSURANCE AGENCY

18115 Neff Rd. - IV 1-4221
Cleveland 19, Ohio

V najem

4 sobe se odda pri mirni družini. Prednost imajo srednje starosti ali starejši ljudje. Oglasite se na 1272 E. 168 St. med Grovewood in Waterloo Rd.

(177)

ENRICA V. HANDEL - MAZZETTI:

Jese in Marija

I.

Kako oprezuje poštenjak od jutra že v svojem zelniku, ali bo gospod prišel ali ne bo. Kako se drvi, ko zagleda zaželeni čoln, na breg, da bi pozdravil ljubega gospoda! Kako se smučé okoli njega, ko ta ogleduje zidišče, in kako lepo prosi na koncu: "Ne odhajajte še, gospod! Ne boste nam ne odnesli spanja. Vstopite za kratek čas v mojo siromašno hišico!"

In ko sedi nato mladi gospod za javorovo mizo in se začne pogovor, tedaj je Schinnagel šele v pravih nebesih; poslušaj in pazi, da bi mu le ne ušla kaka besedica. — Učenca v Emavsu nista Gospoda poslusalaj bolj verno! Logarica pa postopa medtem blede od strahu in vsa nemirna po hiši, ali pa sedi v kuhinji in se joče, da ima vse oči rdeče. Dvajset sirovih delavcev, ki bi pili in kleli, bi laže prenašala v svoji bližini, kakor tega ljubega, lepega in čednega gospoda, ki ji zavaja moža. Ni kar nič zadržan in prepirljiv; lepo zdober dela, zvičajno in zahrbtno. Mirno seje svoj plevel s svojo belo lenuško roko, kakor da se igra: "Moj dragi, ti misliš, da je temu tako; siromak, saj se mi smiliš, ker to je vse drugače." "Kako pa, dragi gospod?" "Tako in tako."

Ta kmet ni neumen; v verstvu je skoraj bolj doma kakor marsikateri vaški duhovni. Staremu Fabricu ali kateremukoli okostenelemu šolskemu človeku bi vrnil za vsak lutrovski udarec z grobo katoliškim. Iskreči, v življenju prekipevajoči, modrooki, zlatolasi zgovornosti pa ni kos, sedi kot otroci pohlevno s sklenjenimi rokami, z usti, ki željno trepetajo, se zagleda, se zamisli v to, kar je slišal, ne najde ugovora, komaj še kakšen "pa vendar". "Res je tako, milostni gospod! Bo že tako! Seveda je tako..."

"Da, celo ko je že odšel mladi, ki ga omrežuje kakor Orfej zverine, njegov čar še ne ugasne in zmaguje proti raznim pomislekom, kateri se vzbujajo sedaj v katoliški vesti. "Saj ima le prav. Nobena kriva vera ni to, da kaj tega verujem. Sicer bi bil vsak pameten človek krivoverec."

Eno togoti Velderndorffa, da ima moževa uboga vest svojega zaveznika od mesa in krvi in da to toplo meso in ta kri tako vroče ljubi moža. "Ne verjemi mu," roti žena, njegovo vse. "Ne poslušaj ga, ni dober, hudoben je, boš še čutil! O Aleksander, poslušaj me in ubogaj, če me imaš rad!" In če molče nje usta, govorijo tem glasneje njene objokane, temno zasenčene oči. Ubogi mož trpi; srce mu je raztrgano med zapeljivcem, katerega smatra za odrešenika, in

lepo svariteljico, — a zapeljivec je duhovno jak; žena, dasi prirodno pametna, mu ne more biti kos, če ji ne priskoči na pomoč podobna duhovna sila. — Sirota! Njeno lepo telo samo ji ne bo pomoglo do zmage.

Na binkoštno soboto bi imel priti generalni vikar Hopfner iz Tullna birmat v Stari Pechlarn. To je Veldernorffu povod, da začne govoriti o birmi. Bil je pri birmi v Schiermannsreithu, njegovega očeta domači pridigar je opravil obred. Hkrati z njim je bila birmana tudi njegova sestra Helena. Oba sta bila belo oblečena in sta imela goreče sveče. Lenka je imela venec v laseh kakor nevesta; zato jo je tudi pozdravil pridigar kot Sulamito, kraljevsko nevesto, njega samega pa kot Samuela, ki je vzkliknil: Govori, Gospod, tvoj služabnik poslušaj! Nato so ju oba obhajali. — "Spomnita se in mislita na brezkončno ljubezen!" Ah, lepo je bilo. Logar, ali ste bili vi tudi pri birmi? Kako je bilo? Kakšna je sploh birma pri katoliških? — Tudi tako lepa kakor pri nas?"

Logar je prišel v zadrego, se sprva sploh ni mogel domisliti; pač, pač, zdaj se spominja. Kot čisto majhnega dečka ga je birmal tedanji pasavski oficijal, da, da, v Zwettalu, da — za bota mu je bil stric; oficijal je govoril, sam ne ve več, o čem; potem je bila pa nerodnost z birmanskim trakom... Boter ga je vzel domov in vrgel v peč, pa bi ga bil moral pomočiti v čisto vodo, oviti in nato vodo izliti na cerkvenem dvorišču. To jih je boter pozneje slišal od patra Bertolda, ker je bil tako neumen, da je sakramental zažgal... "Navsezadnje mi je dal boter kolač in en šilig križemnika pa posvečen molek. Tukaj-le, visoki gospod..."

"Ah, saj res, to je za molitev," je rekel Velderndorff in

V blag spomin

PRVE OBLETNICE SMRTI
LJUBLJENE IN NEPOZABNE
MATERE

Mary Rozanc

ROJ. MAGDALENC

Zaspala je za vedno v Gospodu
dne 14. septembra 1964

Kje si, naša ljuba mama,
kje je mili Tvoj obraz,
kje je Tvoja skrbna roka,
ki za nas skrbela je vsak čas?

Oh, grenko je spoznanje to,
mi tega se zavedamo,
da smrt je kruta, brez srca,
kar vzame, več nazaj ne da.

Zalujoči:

RUDOLPH in RICHARD, sinova
Cleveland, O., 14. sept. 1965

potisnil s koncem prstov vstran
stari obrabljeni molek z medenim
križcem, ki mu ga je nudil
Schinnagel. "Sedemdeset Zdravih
Marij, jelite! In zato človek
ne pride v pekel?"

Marija se je bila približala
moškima in je pogledala skrbljivo
svojega. Kaj, celo v roko je dal
rožni venec pobalinu! "Petdeset,
blagorodni, in pet očenašev, pa vero
in tri zdrava marije," je razlagal
Schinnagel. "Ali je Kristus zapovedal,
da naj tako molimo?" je vprašal
luteranec. "V pismu ne berem nič
o tem."

Schinnagel je pobesil pogled.
"Naučil sem se te molitve kot
otrok in molil in sem vedno slišal,
da je molitev najljubša našemu
ljudi." "To so pobožne pravljice."

"Naš Gospod je določil, naj
tako molimo," se je vmešala v
pogovor žena, "po svojem služabniku,
svetem Dominiku." Moj Kristus je
dejal: Tako molite: Oče naš — ne pa:
Tako brbljajte petdesetkrat. Morda
je iznašel rožni venec oni drugi
Kristus, ki so si ga naredili Ignac,
Suarez in tovariši po svoji španski
podobi in primeri."

"Gospod govori, kakor da sta

dva Kristusa."

"Kristus sam je rekel, da bo
do prišli krivi. Jaz ljubim svojega,
ki je vreden evangelijskega nemškega
človeka. Kdor ima rajši rimsko-jezuitskega,
ga zaradi mene po svoje časti."

Ko je ostal Schinnagel sam s svojo
ženo, je modroval: "... Saj je res. To
brbljanje, desetkrat in dvajsetkrat eno in
isto, ni veliko vredno..."

"Ne, ni res!" se je ustavljala žena.
"Ali je preveč, če prosim dete ljubo
mater desetkrat, dvajsetkrat in še večkrat:
Daj mi to! ali: Bodi mi dobra! Ljubezem
se nikoli ne utrudim v molitvi! Pa praviš,
da brbljamo! Ko vendar premišljamo pri
slednji Zdravi najsvetejši skrivnosti
naše vere..." Pa saj ne trdiš tega ti.
Velderndorff je rekel in ti — oprosti mi —
brbljaš za njim. Lutrski pobalin zabavlja
čez našo molitev. Moj Bog, kaj pa ve on
o tem! Kaj ve o moči in sili rožnega
venca in kako je prav ta molitev najboljša
za bolnike, za otročnice, za revne in
ujete, skratka za vse, ki so vezani na
posteljo in trpijo bolečine; kako prav rožni
venec krajša čas in tolaži dušo z raznimi
lepimi duhovnimi podobami! Tega vsega
seveda oni hudobec ne ve; in če bi tudi
vedel, sramotil bi in zasmeheval še
dalje, ker nima srca v svojem ošabnem
telesu."

Ko je tako častila molitev rožnega
venca s svojimi lepimi usti, je čutil
Schinnagel, kako se mu giblje srce, naj
ji pritrđi; ko pa je slišal besede o "hudobcu",
ga je zopet minilo ganotje, da se je
razjezil in zalajal: "Prav ima vitez;" —
in tega dne ni molil svojega rožnega
venca; prvokrat, odkar je poročen.

To je torej dosegel vrag. In ne da miru
in ga ne da, plavalasi hudič!

Za praznik sv. Rešnjega Telesa se je
domislil, pa vprašal logarja, od kdaj
obstoji ta praznik. "Jeli — neka nuna,
po imenu Julijana, ga je uvedla?"

"Gospod! Uvedel ga je papež. Prav pa je
in res, da je dala povod temu Julijana."
In logar je pripovedoval, kolikor se je
spominjal, zgodbo častite lutiške device
in o njenih sanjah o pegah v mesecu.
Velderndorff je pazljivo poslušal. —
Okrog ust mu je igral njegov navadni
porogljivi posmeh, ko je sodil: "Zgodba
je pač lepa. Ne umem pa, kako more
papež samo zbog takega dogodka kar
tako napraviti praznik. Pa saj je pri vas
kaj čudno, kako nastajajo novi prazniki
in celo dogme. Tu boleha star meniški
in vidi vse dvojno; tam sanja kakšna ne
popolnoma pametna nuna kaj, in glej, iz
takega videnja ali take more, ki je
tlačila, pa napravijo takoj versko
resnico in katoliki morajo verjeti vanjo
ali pa se ne zveličajo. — Moji

ženi se je zadnjič tudi sanjalo, da sem
visel z dvema perotnicama na ramenih
in s plamenom nad glavo vrh Donave;
škoda, da ni nuna. Kanonizirali bi me
in postavili v oltar, za patrona Wachave."

Ko je čula Marija to govorjenje, je
šla jezna iz sobe, slišala pa je še, da je
rekel njen mož: (Dalje prihodnjič)

MULLALLY FUNERAL HOME

ZRAČEVALNI SISTEM AMBULANČNA POSLUGA
POGREBI VSAKIH CEN
365 East 156th Street KENmore 1-9411

70-1-1 LETO 70-1-1

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

(K. S. K. J.)

nudi ljubezno bratsko pomoč svojim članom in članicam,
vdovam in sirotam v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA
sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa
tako po rojstvu.

- izdaja najmodernejše vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino;
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo po \$1.00 ali \$2.00 na dan;
- članom posodi denar po 5% obresti za nakup doma.

K.S.K.J. je najstarejša slovenska podporni organizacija v Ameriki.

Premoženje \$15,700,000.00

Članov - 45,000 Certifikatov - 47,500

Solventnost - 118.33%

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite
izreček in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice)
v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. NI
potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo
dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

SENČNIKI — Delavec na sliki izdeluje senčnike za električne svetilke v tovarni v
Clevelandu, Ohio.

LJUBITELJICA SVITERJEV — Kadar ima čas, gre
filmska igralka Shitley Jones rada po trgovinah. Na sliki
jo vidimo v Lizboni na Portugalskem, ko si izbira sviter.

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

ELMHURST area — Custom built
Brk. Bi-level. Tile entry. 3 bdrm.,
2 tile baths, liv. and din. rooms.
Finished bsmt. 2 car att. garage. ½
acre landscaped. Gas heat. 3½ yrs.
old. Middle 30's. Owner TE 4-5692.
(175)

MALE HELP

WORKING FOREMAN
Top \$\$\$ Small Shop
General Machine work from Blue-
prints, familiar with aluminum die
casting. Set-up equipment lathe-
drill press. We pay top \$\$\$ for
your ability. Call Mr. Geary 342-
1141. (176)